

Avstrijski kancler dr. Dollfuss ne bo odnehal v boju proti nemškemu hitlerjanstvu, ki bi rado zaslužilo tudi Avstrijo. Na shodu krščanskih socialcev na velikem dvorišču klosterneuburške opatiije sta govorila dva avstrijska ministra in voditelj »Heimwehra« Starhemberg. Vsi trije so povdarjali, da se bo boj proti hitlerizmu izvedel do konca, da se bodo vsi hitlerjevci, ki hočejo nasilno spremeniti sedanji red, smatrali kot zločinci in da se bodo neusmiljeno odstavili tudi vsi profesorji ter učitelji, ki bi podpirali fašizem. Tudi fašistični pozdrav se ne bo več dovolil. Sramota za nemški narod je, tako je dejal vojni minister Vaugoin, če se ustanovljajo zbiralni tabori (kamor gonijo in zapirajo politične nasprotnike) za katoličane.

Razid katoliškega centra v Nemčiji. Katoliški nemški centrum je izdal obvestilo, v katerem pravi, da je sklenil v popolnem sporazumu s Hitlerjem, da se razide. Zastopniki centra v krajevnih zastopstvih in v parlamentu imajo čisto svobodne roke, da se ali odpovedo mandatom, ali pa vstopijo v narodno-socialistično skupino. Vse kaže, da bode obdržalo mandate le malo centrumaških poslancev.

Hitlerjeva vlada hoče razlastiti žide. Iz resnih krogov se širijo vesti, da namerava Hitlerjeva vlada za pomirjenje narodno-socialističnih napadalnih čet, med katerimi vlada mnogo nezadovoljstva, proglasiti razlastitev židov v Nemčiji. Z razlastitvijo bi si popravila vlada svoje finančno stanje, ki je pod ničlo. Na podlagi zakona o jamstvu vsakega posameznega pritrjenega jetnika za vse pritrvojence namerava

vlada zapleniti bogatim židom imovino in dohodke z utemeljitvijo, da morajo skrbeti za stroške pritvora vseh političnih jetnikov. Pri tem podpirajo navadna sodišča ostale oblasti. Tako je bil pred dnevi v Spandauu aretiran lastnik neke velike trgovine. Narodno-socialistične napadalne čete so ga aretirale v stanovanju. Očitani so mu državi sovražno mišljenje, čeprav je živel docela mirno. Da dajo aretaciji vsaj videz zakonitosti, je sodišče izjavilo, da je aretacija zakonita. Nato so vzeli iz njegove trgovine 36.000 mark, ki so jih našli v blagajni.

Zaključitev konkordata (pogodbe) med Vatikanom in Nemčijo. Konkordat med Vatikanom in Nemčijo je bil podpisan dne 9. julija v Rimu. Za Sv. Stolicco je podpisal pogodbo kardinal Pacelli, za nemško državo pa podkancler Papen. Papen je izjavil v pogodbi, da je velikega zgodovinskega pomena, ker je nemška država prvič po svoji ustanovitvi uredila svoje pravne odnose do Sv. stolice, kar je bilo dosedaj pridržano posameznim nemškim deželam. Konkordat bo za bodoče onemogočal spore med Cerkvijo in državo. Z zaključitvijo konkordata je izdal državni kancler Hitler naslednjo naredbo: Z zaključitvijo konkordata med Sveto stolico in nemško državno vlado se zdi podano jamstvo, da se bodo državljani rimsko-katoliške veroizpovedi odslej brez pridržkov postavili v službo nove narodno-socialistične države. Zato odrejam: 1. Razpusti katoliških organizacij, ki so s to pogodbo priznane in ki so bile razpuščene brez naročila državne vlade, se imajo takoj preklicati. 2. Vsi prisilni ukrepi zoper duhovnike in druge voditelje teh katoliških organizacij se naj ukinejo. Ponovitev teh ukrepov je v bodoče nedopustna in se bo kaznovala po določbah obstoječih zakonov.

nevarnost, da pride med obema taboroma do krvavih spopadov. Hiše so ostale okrašene s cveticami, verskimi znamenji in zastavami ves dan do večera. Na večer so bili na zahtevo policije odstranjeni s hiš nakiti in zastave. Socialisti pa so dali svetu nov dokaz, kako veliko je njihovo sovraštvo proti veri in Bogu.

Sv. Oče v cerkvi sv. Pavla. Ni še dolgo, kar smo poročali, da je papež Pij XI. zapustil vatikansko palačo ter obiskal cerkev sv. Janeza na Lateranu, kjer je opravil službo božjo. Dan po prazniku sv. apostolov Petra in Pavla je papež zopet zapustil Vatikan ter je obiskal veličastno lepo cerkev sv. Pavla zunaj mestnega obzidja. Cerkev je v upravi benediktincev, ki imajo tamkaj svoj samostan. Prvikrat se je zgodilo, odkar je leta 1870 papeški Rim prišel v roke nove italijanske države, da je kak papež prestopil prag cerkve sv. Pavla. Zato je bila svečanost tem večja. Ob 7. uri zjutraj so se pripeljali na avtomobilih papeževi gardisti, tajni komorniki in drugi nameščenci papeževega dvora. Ob pol 9. uri se je pripeljal papež. Najprej je obiskal biblioteko, kjer se je z velikim zanimanjem pomudil pri pregledovanju nekaterih knjig. Ob četrtna 11. uro se je začel slovesen vhod papežev. Nesli so ga v cerkev na nosilnici. Ko je opravil papež molitev v kapeli Križa, se je vršil sprevod po notranjosti veličastne cerkve. Slovesno sv. mašo je opravil carigrajski katoliški patriarh Rossi. Po sv. maši je papež podelil svoj blagoslov, združen s popolnim odpustom. Ob četrtna dve popoldne se je papež vrnil v Vatikan.

Frančiškanski red. Kakor znano, obstoje 3 redovi: prvi, drugi in tretji red sv. Frančiška. Prvi frančiškanski red ima 36.662 redovnikov. Med temi je 16.166 duhovnikov, 6907 klerikov (duh. kandidatov), 10.315 bratov, 2274 novincev. Provinc (redovniških pokrajin) je 184, samostanov pa 3067. Drugi red (sv. Klare) ima 12.919 članic v 692 samostanih. Tretji (samostanski) red šteje 1561 redovnikov v 123 samostanih ter 393 družb sester 3. samostanskega reda z 80.104 članicami, ki živijo v 6336 samostanih. Potemtakem šteje 3. samostanski red 81.665 članov in članic. Tretji svetni red sv. Frančiška pa šteje po podatkih iz leta 1930 okoli 3.500.000 članov. Ker znaša število vseh katoličanov na svetu okoli 380 milijonov ljudi, je vsak 100. katoličan redovnik sv. Frančiška. Kar se tiče števila svetnikov ter blaženih, ki jih je kot take proglasila iz frančiškanskih vrst katoliška Cerkev, je treba to-le ugotoviti: Izmed 246 svetnikov-redovnikov pripada 151 frančiškanskemu redu. V zadnjih 3 desetletjih (1900—1930) je Cerkev proglasila kot svete, odnosno blažene 21 frančiškanov, 4 kapucine, 1 konventualca (minorita), 4 klarisinje in 8 tretjerednikov. V tej dobi se je tudi že začel proces, da se proglasi kot blažene 82 članov 1. reda, 22 iz 2. reda (klarisinje) in 23 tretjerednikov. V razvoju je tudi proces za 2400 tretjerednikov, ki so umrli mučeniške smrti za časa hoksarske vstaje na Kitajskem.

Število birmancev. G. škof dr. Ivan Tomažič je letos obiskal 4 dekanije, kjer je izvršil vizitacijo ter delil zakrament sv. birme. Pretekli teden se je vrnil iz gornjegrajske dekanije, kjer je podelil zakrament sv. birme 2031 birmancem, in sicer v Šmihelu nad Mozirjem 68, v Mozirju 284, v Nazarjih 96, v Rečici 311, v Ljubnem 280, pri Sv. Frančišku na Stražah 129, v Lučah 232, v Solčavi 111, v Gornjem gradu 174, pri Novi Štifti 121, v Bočni 83, v Šmartnem ob Dreti 142. Skupno je podelil knezoškof dr. Ivan Tomažič pri letošnjih birmanskih slovesnostih zakrament svete birme 11.719 birmancem, in sicer v mariborski stolnici 1249, v ptujski dekaniji 3407, v laški dekaniji 2381, v svetolenarški dekaniji 2651, v gornjegrajski dekaniji 2031.

Češčenje Srca Jezusovega in socialisti. Socialisti zatrjujejo kaj radi, da spoštujejo versko prepričanje. Če pa se to prepričanje samo pokaže skozi okno domače hiše, ga že preganjajo. To so pokazali španski socialisti na

praznik Srca Jezusovega. Ta praznik se po celi Španiji obhaja slovesno, v Madridu, glavnem mestu, celo s posebno slovesnostjo. Ta dan okrasijo katoliški verniki svoje hiše z zelenjem in s cvetjem, s prepogami in zastavami. Teh izrazov verskega prepričanja in češčenja pa socialisti ne morejo trpeti. Letos je bila njihova brezverska in protivrska mržnja tako velika, da so nekaj dni pred praznikom hujskali po svojih listih proti običajni proslavi tega praznika. To hujskanje ni imelo nobenega uspeha. Ravno nasprotno, vse hiše v Madridu so bile okrašene in sicer lepše in bogatejše ko prejšnja leta. Pojavile so se na poslopjih zastave republike s podobo presv. Srca. Socialisti so si kar grizli ustnice samega srda in sovraštva. Da bi ustražovali katoliške vernike, so socialistični voditelji poslali na ulico svojo organizirano mladino, ki je hodila od hiše do hiše in zahtevala, da se odstranijo nakit in zastave. Lastniki hiš so kajpada to predržno in nesramno zahtevo odločno odklonili. Da bi obranili hiše pred napadi, so se katoličani organizirali ter se v močnih skupinah pojavili na ulicah. Ker je število obeh skupin: katoliške in socialistične, naraščalo od ure do ure, je bila